

Det foreslås derfor, at der fastsættes gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

De foreslåede gebyrer er vist i tabellen nedenfor sammen med de laveste og højeste gebyrer efter gældende regler. Nullet i parenteserne angiver, at der i dag for visse krav ikke er pålagt gebyr på området.

Forslaget indebærer, at skatteministeren fastsætter gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af ny fordring, iværksættelse af lønindeholdelse mv. og tilsigelse til udlægsforretning vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1. Gebyrerne kan maksimalt fastsættes til omkostningerne for de gebyrbelagte aktiviteter.

Der vil ved fastlæggelsen af niveauet for gebyrerne blive taget udgangspunktet i niveauet for de statslige

Gebyr	Lovforslag	Laveste i dag	Højeste i dag
Oprettelsesgebyr	100 kr.	100 kr. (0 kr.)	100 kr.
Rykkergebyr	140 kr.	35 kr. (0 kr.)	250 kr.
Lønindeholdelsesgebyr	200 kr.	200 kr. (0 kr.)	250 kr.
Udlægsgebyr	250 kr.	250 kr. (0 kr.)	250 kr.

Med den foreslåede omlægning af gebyrerne skønnes det, at der opnås et provenu svarende til de nuværende gebyrindtægter på inddrivelsesområdet.

Der kan i overensstemmelse med princippet om, at inddrivelsesskridt skal foretages med udgangspunkt i alle krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner (saldoprincippet) alene opkræves ét gebyr for iværksættelse af det enkelte inddrivelsesskridt, uanset at inddrivelsen vedrører flere krav mod den samme skyldner.

Opkrævning af gebyrer i overensstemmelse med ovenstående vil betyde bortfald af gebyrer for visse inddrivelsesskridt, der i dag er pålagt gebyr. Forslaget indebærer således, at det gebyr på 5 kr./10 kr., der i dag er pålagt opkrævning, administrationsgebyr på 100 kr. og moderationsgebyr på 500 kr. i tilknytning til visse statslige fordringer, ikke videreføres. Endvidere vil der i visse tilfælde være tale om lavere gebyrer end i dag. Det gælder f.eks. gebyr for rykkere og lønindeholdelse i relation til personskattekrav, arbejdsmarkedsbidrag og krav, der opkræves af kommunerne.

Omvendt vil der i visse tilfælde kunne blive tale om en forhøjelse af de eksisterende gebyrer, samt at der indføres gebyrer for forhold, der ikke i dag er gebyrpålagt. Det vil fx være tilfældet i forhold til udlæg i relation til visse statslige fordringer, samt gebyr for op-

gebyrer, som i dag er omkostningsbestemte. Det forudsættes således, at gebyrerne fastsættes til 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 200 kr. for iværksættelse af lønindeholdelse. I relation til gebyret for tilsigelse til udlægsforretning, hvor gebyret ikke i dag er omkostningsbestemt, forudsættes gebyret fastsat til det nuværende maksimale niveau på 250 kr. Tidligere analyser viser dog, at omkostningerne ved foretagelse af udlæg er betydeligt højere, men det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at udarbejde et omkostningsskøn.

Det foreslås endvidere, at der for udsendelse af rykkerkrivelser vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, skal betales et rykkergebyr på 140 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Herved fastholdes i relation til gebyr for rykkere et fiskalt element, således at der sikres provenuneutralitet for omlægningen af gebyrer samlet set.

rettelse af ny fordring i relation til kommunale krav og personskatterestancer.

Den umiddelbare gebyrforhøjelse for visse inddrivelsesskridt skal imidlertid ses i sammenhæng med, at saldoprincippet vil betyde, at der skal udsendes færre rykkere, varsling om lønindeholdelse mv., da disse vil være knyttet til hele saldoen og ikke den enkelte fordring. For skyldnere, der er i restance med flere krav, vil forhøjelsen af det enkelte gebyr altså i mange tilfælde modsvares af, at skyldneren ikke antalsmæssigt vil blive opkrævet lige så mange gebyrer som efter de gældende regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, (forslaget til § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) og bemærkningerne hertil.

4. Inddrivelse af regreskrav mod skadevolder

Ifølge lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) yder staten erstatning og godtgørelse for personskade og i begrænset omfang for tingsskade, der forvoldes ved en straffelovsovertrædelse. Afgørelse om erstatning til skadelidte træffes af Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, der er et selvstændigt nævn under Justitsministeriet. I det omfang der ydes erstatning, indtræder staten i skadelidtes krav mod skadevolderen, jf. offererstatningslovens § 17.